

... Так Україну кохати з-поміж тисяч зуміли лиш ви! Сл.1

Ця подія сколихнула Україну, весь світ, не залишила байдужою жодної душі.
Це початок Євромайдану, революції Гідності. **Сл.2**

Сл.3. 21 листопада 2013 року уряд України вирішив зупинити підготовку до підписання Угоди про асоціацію Україна - ЄС. Пізно ввечері, на знак протесту проти такого рішення уряду, на майдані Незалежності в Києві почали збиратися люди. Народний протест переріс в національну революцію.

Звучить мелодія пісні «Пливе кача по Тисині» Сл. 4

“... Груді! Відкрийте йому груди... Швидше... Швидше...”

Відкрили йому груди.

Там рана від кулі.Глибока.

Кров витікає.Каска злетіла, волосся русаве розсипалося.

Очі голубі, як небо над його головою.

Схилилися хлопці над ним.

“...Мені не болять... Я — живий... Не болять... Мамо...”

Він такий юний.Ще зовсім дитина.Сорочина стала червоною. **Сл.5**

Ще кликав маму, ще шепотів слова теплі, як кров, що витікала життям з його грудей. Ще питав про весну, чи ж настала вже, а очі, ті голубі очі вже ясніли щасливо — він йшов ангелом до Бога...

Не плачте, мамо.Ваш син у Небесній сотні.Йому вже не болять рани.Він прийде, коли Ви спатимете, і розкаже, як любить Вас.

Не плачте, мамо.Дайте нам поплакати.Бо син Ваш своєю кров'ю змив наш гріх.Тяжкий такий.Гріх тих довгих років, коли очі були сліпі, а серця — незрячі.Від байдужості.Коли сиділи ми по хатах й перечікували той гріх.

Ми спостерігали, як помирають старі у злиднях, і не бачили, як на гроші з їхнього недоїденого хліба виливають золоті портрети ідоли.

Сл. 6. Дитина маленька хотіла жити, а ми відверталися — немає ліків, аби допомогти, й наче не бачили, що на ті ліки купують собі мастки інші.

У судах — розпинали невинних й кидали за ґрати. Прокурори фальсифікували справи. А ми... А ми мовчали байдуже і в неділю йшли до церкви, ставили свічку, аби відкупитися. А в понеділок — давали хабарі. І відводили погляд убік.

Не плачте, мамо. Дайте поплакати Україні. **Сл. 7.**

Вже не тече кров із ран Вашого сина. Не пече йому у грудях більше. Вже у сотні своїй небесній стоїть він на варті. По праву руку від Бога. А по ліву — його побратими. Андрійки, Васильки, Іванки, Назари, Устими — ті, хто нині названий сотнею небесною.

Вони не були героями. Вони були звичайними людьми. І в мить останню віддали нам найдорожче, що мали, — життя своє. За нас віддали. Аби ми жили. Долюбили за них, дітей їхніх ненароджених доколихали, пісень за них доспівали.

Не плачте, мамо. Дозвольте поплакати світові. Весна вже на порозі.

Україна не раз піднімалася з колін. Побита і ціла в ранах, та нездоланна для ворогів своїх, вона йшла ворогу під кулі, щоб захистити всіх своїх дітей. Терновим шляхом дійшла Україна до сьогоднішніх днів.

Сл. 8. Україна: Сторіччями здригався мій народ

Від ярм, від зрад й кривавих заворушень,

І мову як духовний ополот

Втирали в бруд прямісінько у душах.

Шевченко вмер. І Лесі вже нема.

Є незалежність. Є уже свобода.

І все одно ще темно від примар.

І все одно щось гірко труїть воду.

Здавалось все скінчилося, давно минуло і більш ніхто не пройде шляхом тих кривавих дій. Та не так здавалось, як вже сталося. Що робиться з тобою, чому ти плачеш, Україно?

Україна: В вогні та диму страждають мої міста. Мене понищено, спалено. А найбільше серце обливається кров'ю за сотні моїх дочок і синів, які загинули від куль власної влади. Ще болять і кровоточать рани, земля захлинається від крові та сліз матерів, сестер, побратимів.

Сл. 9. «Небесна Сотня»...Юнаки, батьки

Їх імена мені ніколи не забути –

Вони ж за мене полягли,

Так як і ті, що захищали Крути.

Щемить у грудях, і душа болить

За долю мого рідного народу.

Але у серці іскра ще горить,

І не втрачаю віру у свободу.

За три місяці Україна прожила цілу історичну епоху.

Сл.10. Революцію було названо Євромайданом, але цей термін передавав її суть тільки до ночі з 30 листопада на 1 грудня, коли за наказом українського режиму протестувальників розганяв спеціальний підрозділ «Беркут». З цієї ночі Майдан перетворився на Єврореволюцію — боротьбу за людську та національну гідність громадян України.

Єврореволюція – це національно-патріотичні протестні акції в Україні, передусім проти корупції, соціальної нерівності, свавілля правоохоронних органів та сил спецпризначення, а також на підтримку Європейського вектора зовнішньої політики в Україні.

Сл.11. Дуже вдало сказано, що, шукаючи Європу, ми знайшли Україну.

Єдиний символ Революції гідності – прапор України. Єдиний духовний помічник – національний гімн.

Революція відбулася не лише в політичному житті країни. Вона відбулась у нас самих, у нашій свідомості. «Україна – це територія гідності і свободи».

Сл. 12 **ПІСНЯ « ОБИРАЙ СВОБОДУ!»**

Ми довго ішли до мети,

До коханої волі,

Ступали вперед

Крізь тяжку гіркоту неудач,

Жадали знайти ту весну,

Що цвіла би для долі,

А сталося не так,

І, на жаль,

Не спинивсь давній плач...

Питаю в душі

І також запитаю у серця:

Чому ми не ті
І чому Україна не та?!?

Приспів:
Обирай Свободу рідному народу!
Обирай Свободу і добро ідей!
Обирай Свободу Заходу і Сходу, |
Обирай Свободу для усіх людей! | (2)

Сл. 13. Шоковані замахом на основоположні права і свободи людини та побиттям мирних студентів, сотні тисяч українців вийшли на Майдан Незалежності, вимагаючи покарання винних у побитті студентів та відставки злочинної влади.

Сл. 14. Після двох місяців мирних протестів підтримка мітингувальників зростала. Замість того, щоб мирно врегулювати ситуацію, 18 лютого тодішня влада на чолі з президентом Януковичем віддала злочинний наказ застосувати зброю і зробити «зачистку» Майдану, застосовуючи водомети, бронетранспортери і вогнепальну зброю.

Справжні бої розгорталися в центрі Києва 18-20 лютого на вулицях Інститутській, Грушевського, на Європейській площі, майдані, у Маріїнському парку! Навколо вибухи, стогін, горе. До нас прийшла війна.

Сл. 15. Справжня кровопролитна війна. Нас намагалися винищити за бажання мати людську гідність і самим обирати своє життя. Настав той час, коли кожен українець мав зробити вибір: або ти станеш рабом, або будеш вільною людиною і житимеш у вільній державі.

На очах у всього світу влада розстрілювала свій народ. Майдан оточили з усіх боків, взяли у щільне кільце. Та люди не здавалися. Співали Гімн. Зі сцени лунали молитви, патріотичні пісні.

З початку Майдану за офіційними даними загинуло близько 100 протестуючих, поранено більше 2000, серед них двоє – громадяни Польщі, а кілька десят осіб зникло безвісти. Загальна кількість постраждалих біля 2,5 – 3 тисяч чоловік. Серед них 136 журналістів, які виконували свої професійні обов'язки.

Сл.16 . Вірш про "Небесну сотню"

А сотню вже зустріли небеса.
Летіли легко, хоч Майдан ридав..
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав..
Й заплакав Бог, побачивши загін

Сл. 17 Спереду сотник, молодий, вродливий,
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній – сивий-сивий...
І рани їхні вже не їм болять...
Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло..
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна сотня в вирій полетіла...

Пісня «Герої не вмирають» (відео)...

Сл. 20. Для чого люди вийшли на майдан?
Що їхні сонні душі розбудило?
Розвіявся густий-густий туман,
Що прикривав всю правду так грайливо...

Для чого мерзнем, нащо стоїмо?
Бо хочем Україну ми підняти!
Її «Європою» ми гордо назвемо
Бо вона гідна статус такий мати.

Сл. 20. Вони йшли голіруч проти озброєних вишколених беркутівців. А у них під ногами зривалися світло-шумові гранати, довкола свистіли кулі. Бійці спецпідрозділу «Беркут» застосували спецзасоби, декого розстрілювали впритул, захоплювали і добивали поранених.

Сл. 21. На що мітингувальники «відповіли» камінням, бруківкою, яку розбирали прямо з-під ніг, петардами, та «коктейлями Молотова». Із засобів
Сл. 22. оборони у мітингувальників були тільки саморобні дерев'яні щити, дерев'яні палиці, барикади, створені з підручних матеріалів та палаючі автомобільні шини і їдкий дим, що густою хмарою оповив серце України – Київ..

Сл.23 Палає Київ у вогні,
горять сталеві БТри
там на межі-передовій,
народ боронять волонтери.

Палають шини і серця,
ніхто не хоче помирати,
Перед екраном матері
і там, і там їхні солдати..
Там у шоломі зі щитом,
стоїть з Франківщини хлопчина,
з червоним на грудях хрестом,
поранених несе дівчина.

Стоїть із Харкова Андрій,
Сашко тримає оборону,
він тут вже 48 днів,
як сам приїхав з Краснодону.

Ось знову хвиля йде атак,
усе змітають водомети,
морозно трошки: «-2»,
горять позаду вже намети...

Всіх щільно взяли у кільце, здається ОСЬ (!)
наш дух зламують
Та хтось із права затягнув,
народний гімн усі співають.

Тримати крепко треба щит,
бо там позаду наші діти,
батьки стоять і матері,
нема куди нам відступити.

Лунає вибух поруч десь,
то світло-шумова граната
це «Беркут» мило передав,
нам подарунок від Гаранта.

І ще учора ти і я
були звичайні активісти.
А вже сьогодні, всі ми тут:
БАНДФОРМУВАННЯ-ТЕРОРИСТИ.

Сл.24. Вірш «Бандерівець»

Гадаєш ти мене образив,
Коли бандерівцем назвав?
Скажу тобі на це одразу
—Я ним не був! Тепер вже став!
Сприймаю це, як нагороду!
Звання, присвоєне за те,
Що сином став свого народу,
Любові почуття святе!
Люблю безмежно рідний край,
Цю чарівну, магічну мову,
Дарований Всевишнім рай,

Красу дівочу чорноброву.
Люблю за щедрість і за спів,
Шалені ночі солов'їні,
Коли бракує навіть слів,
Освідчитися Україні!
Сл. 25. А ти мене за цю любов
Оскаженіло ненавидиш.
Не я до тебе! Ти прийшов,
На мою землю і тут гидиш!
Іди подальше від гріха,
Моє терпіння не безмежне.
Нехай святиться у віках
В борні здобута НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!

Сл.26. “Боротьба не за щастя вже навіть іде —за життя!
Бо його забирають.
Нас Надія веде, нас ідея веде
За свободу для рідного краю.

Сл. 27. Українцю, поглянь, там побили жінок!
Глянь, вже люди ховаються в храмі!
Де таке ще траплялось, коли це було
Аж в такому нестерпному стані?..

Так чинили лиш варвари, злісні хани,
Лиш від них люди в церкві ховались.
А сьогодні це власні привладні пани
Вже над нами так само знущались!”

Сл. 28. 21 лютого 2014 року на Майдані відбулося прощання із загиблими повстанцями. **Сл. 29.** У жалобних промовах їх назвали «Небесною Сотнею». **Сл. 30.** Під час прощання із загиблими зі сцени Майдану звучала пісня «Гей, пливе кача...»

Мелодія «Пливе кача...»

Сл. 31. Безсмертні душі вбитих і закатованих відійшли у небеса, але вони вічно житимуть в народній пам'яті, бо «Герої не вмирають!»

Сл. 32. -Минув один рік із того моменту, як загинули вони – герої, яких народила революція Майдану. Чим була революція для кожного з нас? Для когось прогулянкою, для когось війною. Але впершу чергу Майдан став

випробуванням на цінність особистості людини, виміром людськості та гідності.

Сл. 33. "Це революція гідності", якось сказав зі сцени Майдану Олег Тягнибок.

Сл. 34. -Гідність за визначенням, – це поняття моральної свідомості, яка виражає уявлення про цінність усякої людини, як моральної особистості, а також категорія етики, яка означає особливе моральне ставлення людини до самої себе, і ставлення до неї з боку суспільства, у якому визнається цінність особистості.

Сл. 35. - Поняття гідності вживається в законодавствах багатьох країн та в міжнародному праві, зокрема, у [Цивільному кодексі](#): гідність визнано особистим немайновим благом.

В-Що таке гідність. Чи бачили ми її? Чи маємо ми її?

Сл.36.- Революція 2013-2014 років, на моє переконання, це не протистояння Заходу й Сходу, не протистояння України й РФ – це протистояння між тими, хто має гідність, і тими, хто не тільки не має її, а й взагалі не розуміє, що це означає.

Тільки той, хто має гідність, може знайти в собі сили робити те, що вважає за потрібне, незважаючи на страх. Страх померти.

Сл. 37. -Я бачила гідність в очах жінок, що відправляли своїх чоловіків у ніч на Майдан і плакали, бо відпускати страшно, а не відпустити ще страшніше. Бо як потім поважати чоловіка, котрий спить удома тоді, коли інші боронять свободу? Ми бачимо матерів, жінок, коханих, які відпускають своїх чоловіків на захист України. Ми бачимо жінок, які воюють. **Сл. 38.** Ми бачимо волонтерів, які, завдяки своїм зусиллям, при підтримці народу, всього світу створили армію України, якої уже майже не було.

Сл. 39. Ми бачимо робітників заводів, які цілодобово ремонтують, створюють нове озброєння. Ми бачимо наших учених, медиків, артистів, які теж захищають свій народ. **Сл. 40.** Ми теж своїми листами, малюнками, благодійною допомогою робимо усе можливе для збереження , відвойовування миру.

Але я не бачив гідності в тих, хто, сидячи вдома, казав: "А, нічого не зміниться, все куплено, все прораховано, все вирішено за нас, навіщо витрачати сили?"

-Я бачив гідність у волонтерах-медиках, що виносили поранених під кулями.

Сл. 41. Але я не бачив гідності в тих представниках "правоохоронних" органів, котрі прицільно стріляли в Червоний Хрест.

Сл. 42. -Я бачив гідність в очах хлопців, що без бронежилетів, у пластикових касках, прикриті самими тільки дерев'яними щитами, захищали барикади на Інститутській, Європейській, Прорізній. Хто, ризикуючи, лягав на залізничну колію, щоб не пустити війська в Київ.

Сл. 43 І я не бачив гідності в тих, хто маючи на руці годинник за 600.000 доларів США, платив по 200 гривень тітушкам, що пробивали голови молотками захисникам демократії в Україні.

Сл. 44. -Я бачив гідність у людях, котрі, незважаючи на мороз і блоковане метро, несли їжу й медикаменти на Майдан і в шпиталі. Я бачив гідність українського офіцера, котрий беззбройний ішов на озброєних окупантів.

-Я бачив гідність журналістів і операторів на Майдані,
Я бачив гідність кримських мусульман, котрі запропонували православним українського патріархату [правити служби в своїх мечетях](#), я бачив гідність у священиках, які повернули мені віру в те, що Церква може бути разом з народом.

- Що є негідно? Негідно – роздягати людину на морозі. Негідно – викрадати людей із лікарень, вивозити в ліс і катувати. Негідно – убивати людей тільки тому, що вони спілкуються державною мовою й носять на собі символіку країни, у якій проживають. Негідно – зневажати народ, частиною якого є ти. Подумай про це.

Сл. 45. Україна заплатила і продовжує платити надзвичайно високу ціну за те, щоб Гідність була першою із чеснот українців, нашої політичної еліти .

Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття.

І саме тут, сьогодні, скажемо «Люди, бережіть серця свої, щоб не стали каменем! Розбудуйте в душах Божий храм, щоб не повторити великий гріх!» Ведучий 2 Ми з вами вшановуємо пам'ять героїв різних історичних подій: Голодомор 1932-33рр, Битва під Крутами, Бабин Яр. Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни

Сл. 46. Я пишаюсь тобою, мій рідний народе,
Бо заради України, за гідність й свободу,
Прості люди безстрашно опліч устали,
Проти звірства і хамства влади повстали.

Сл. 47. Вони кулі ловили палкими серцями,
І посмертно для інших стали взірцями,
Зупиняли автівки та потяги тілом,
Вголос думку народу сказати посміли!!!

Сл. 48. Слава нашим героям – небесної сотні!
Слава тим, хто країну з пільми та безодні
Своїм прикладом зрушив у напрямку світла,
Шанс для здійснення мрій надав заповітних!

Сл. 49. Українці, прошу вас, не дайте зламати
Свою гідність і честь, не дайте топтати
Своє прагнення жити достойно в державі,
В пам'ять тих, хто загинув. Вічна їм слава!

Сл. 50. Ці люди – справжні герої. Вони загинули як герої і проводжають їх як героїв. В кожному районі, кожному місті й селі зупиняються процесії, що везуть домовини з тілами загиблих, і місцеві люди, навіть серед пізньої ночі, зі свічками в руках, в дощ і холод, зі слізьми на очах віддають останню шану героям.

І вже сердець немає молодих,
Що билися за волю разом з нами.
Лиш чути материнський плач за них,
Який блукає довгими ночами.

(До напівпрозорої чорної ширми підходить в чорній одежі мати, ставить запалену свічку і квіти)

Сл. 51. Мати: Синочку, вже тебе нема, закрилися навіки очі твої,
Душа у вічність відійшла,
Ти так хотів добра й свободи
Й за це поклав своє життя.
А ти не гасни, нам весь час світи
Ясним вогнем, на промінь сонця схожим
Я вірю – ти серед святих
Перебуваєш там у Царстві Божім.

(Голос сина із-за напівпрозорої ширми)

Сл. 52. 1 Син: Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь Твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

(Виходять син із матір'ю, ставлять квіти і запалені свічки)

Сл. 53. 2 Син: -Як віднині з тим болем я житиму, мамо?
Як змиритися з тим, що у мене вже тата нема?
Він з простріленим серцем упав на Майдані,
На устах запеклось –

(З-за ширми голос батька)

Батько.-Україна в нас, синку, одна.

2 Мати: – Він пішов на Майдан і поліг за свободу.
Він цей вибір зробив, бо інакше не міг.
Розридався Дніпро і бурлить тихі води,
І червоною кров'ю розплакався сніг.

2 Син: -Де ви, нелюди, де заховались по ночі?
Як вас носить земля, де вам місце лишив Ахілес?
Батько йшов уперед, він дивився вам в очі,
І цей погляд навічно злетів до небес.

(Виходить 1 друг загиблого, ставить квіти і свічку)

Сл. 54. 1 Друг: Ти ненавидів, любив, збивав долоні,
Щоб країна не лишилася самотня,
І тебе, ллючи косі дощі солоні,
Прийняла до лав своїх Небесна Сотня,
І ти став хрещеним сином того неба –
Неба чистого, без гумового диму.
І нікому тут доводити не треба –
Ти віддав своє життя за Україну.

Сл. 55. 2 Друг: -Я не був героєм і хотів лише жити,
Але пульс зупинився від пострілу ката.
Навіть мертвим я не покину битву,
Я й з неба вам буду допомагати.

Лиш не зупиняйтесь, вставайте, боріться,
Не може тривати вічно облога!
Нас не зупинить жодна міліція,
Єдиний вихід – це перемога!

(Виходить 1 брат, ставить квіти і свічку)

1 Брат: Чи чуєш, брате, Україна плаче?
Увесь Майдан співає “Пливе кача”...

(Голос 2 брата з-за ширми)

2 Брат: – Та так, Устиме, вони нас не бачать,
Тому-то плачуть, от тому-то й плачуть.

1 Друг: Сусіде,

1 Брат: брате,

1 Мати: і синочку,

2 Син: й тату,

Разом: Чому на небо вас пішло багато?

(Голос з-за ширми)

Всі: – Тепер небесна сотня ми крилата,

Щоб зберігати, вас оберігати!..

Кожен із цієї Небесної сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну.

Сл. 56. Пісня «Білі лебеді» (відео)

Сл. 57. Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню-частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навечно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

У нашій пам'яті Ви назавжди лишилися,
Історія одна, і Ви – її частина.
Ви тільки знайте, браття, ми за Вас молились,
І молилось: за Вами – ненька Україна!
Вже не повернеться додому той хлопчина,
Що його вчора тільки мати відпустила,
Поцілувала, тихо мовивши: “Іди, дитино,
За щастя України, бо вона – єдина”.
Казала мати берегти себе. Але даремно,
Бо хлопець був готовий йти безстрашно,
Аби лише країна, котру так кохав страшенно,
Не стала на коліна, а боролася відважно.

Хлопчина вірив, що колись, одного ранку,
Відкривши очі, він відчує повну волю.
Але та куля, в день зимовий, на світанку,
Перехопила подих та змінила долю.
Хлопчина вірив, що колись, одного дня,
Розкаже син йому, як любить Батьківщину.
Хіба він знав, що борючись за це щодня,
Все доведеться відпустити в мить єдину.
Так. Той хлопчина, він не знав тоді,
Що нелюд пострілом прицільним забере життя.

І браття хлопця, українці, у біді,
Заплачуть, відпустивши тіло в небуття.

Але ж душа, душа Героя вічно лине!
До тебе наші сльози, молитви, зізнання!
Повір, хлопчино, наша пам'ять не загине,
Як і омріяні тобою воля та кохання.
Небесна сотня. Прапор. Чорна стрічка.
І сльози, бо ти, хлопче, словом вже не з нами.
Але в думках ти поруч, і не згасне свічка,
І линуть буде "Слава Україні!" над ланами.

Але герої не вмирають! Вони завше будуть в наших серцях. По країні уже з'являються перші вулиці та площі, названі на честь героїв Майдану.

Сл. 58. Небесна Сотня – то в серцях вогонь.
Він гаряче палав за Україну.
Віднині тихим співом заспокой
Ти, земле рідная, свою дитину.
Небесній Сотні шана й молитви,
За чисті душі, що злетіли в небо.
Їм шлях високий Боже, освяти.
І в мирі, Господи, прийми до себе.

Сл. 59. Усе неможливе сьогодні перейде межу.
І доля ще буде до мене і зла, і ласкава.
Але я виходжу на площу і кажу:
Слава Україні – Героям слава!

Сл. 60 Тисячі людей ідуть на Майдан віддати шану Героям Небесної Сотні, запалюють свічки і ставлять квіти. Здається, що всі квіти Землі перенеслися на Майдан. Оживає Майдан – оживає Україна.

Сл. 61. Ведуча: Боротьба за незалежність України продовжується і зараз .
Дякуємо за подвиг і вірність Україні батькам наших учні, котрі були і є учасникам АТО : **Сл. 62.**

(список батьків зачитати)

На Донеччині і Луганщині на превеликий жаль гинуть наші патріоти-добровольці та воїни української армії. Серед загиблих жителів С. Козинці – Юрій Ляпін. У цій страшній борні наш народ і наша армія мужніє, вдосконалюється і перемагає. Хай палають свічки пам'яті загиблих героїв «Небесної сотні» у наших серцях, а розмірений біг хронометра відчеканить

час скорботи, душевного болю і жалю... Тож хвилиною мовчання вшануймо невмирущу пам'ять про загиблих героїв України. **Сл. 63.**

Пам'ятайте про тих, що безвісті пропали,
Пам'ятайте про тих, що не встали, як впали.
Пам'ятайте про тих, що згоріли як зорі,-
Такі чисті і чесні, як повітря прозоре.
Пам'ятайте про тих, що за правду повстали,
Пам'ятайте про тих, що лягли на заставах.
Пам'ятайте про тих, що стрибали під танки...
Є в місцях невідомих невідомі останки.
Є в лісах, є у горах, і є під горою –
Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв.
Пам'ятайте про них і у праці, і в пісні –
Хай відомими стануть всі герої безвісні.

Достойними дітьми України є сьогоднішня молодь, яка вже має право називатись захисниками Вітчизни, бо брала активну участь у Революції Гідності, допомагає і підтримує українську армію з початку війни з російськими загарбниками на сході.

Нехай ніхто не половинить, твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно, бо ти на всіх у нас одна.
Одна від Заходу й доСходу, володарка земель і вод –
Ніхто не ділить хай народу, бо не поділиться народ.

Сл. 64. Читець зі свічкою в руках читає Молитву за Україну :

О Господи Премилосердний і Преблагий! Отче наш Праведний!
Сьогодні увесь побожний український народ, стоячи на колінах перед образом Твоїм, просить Тебе, молить Тебе, благає Тебе, аби Ти врятував багатостраждальну і поневолену протягом багатьох років неньку нашу Україну. Врятуй її від усього злого й чорного, врятуй від війни. **Сл. 65.**
Благаємо Тебе, Господи, щоб наша Україна була велична, красива і побожна завжди і повсякчас, і до віку віків. Амінь.

Сл. 66. Відео «Дай, Боже, сили нашим солдатам». Учні запалюють свічки .

Сл. 67. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі.

Тоді, коли кожен українець запалить у своїй душі вогник патріота, весь народ понесе його у своїй дорозі. Патріотизм кожного із нас, любов до ближнього і до країни поведуть державу вперед.

Сьогодні ми раді вітати людей , які відстоюють Соборність і незалежність України в 21 столітті.